

چکیده

مقدمه: آلودگی صوتی یکی از مهم‌ترین معضلات دنیای معاصر است که راه حل خاصی را می‌طلبد. سازمان بین‌المللی کار آلودگی صوتی را به عنوان یکی از ده عامل اصلی صدمات و بیماری‌های وابسته به شغل معرفی کرده است. دندانپزشکان و دستیاران دندانپزشکی در معرض سطوح مختلفی از صدا حین کار در مطب و لابراتوار دندانپزشکی قرار دارند. هدف از این مطالعه بررسی آلودگی صوتی بخش‌های مختلف دانشکده‌ی دندانپزشکی رفسنجان بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی، اندازه‌گیری سطح صدا در پنج بخش مختلف دانشکده دندانپزشکی رفسنجان صورت گرفت. ابتدا هر بخش به خانه‌های شطرنجی با مساحت چهار متر مربع تقسیم شد. دستگاه اندازه‌گیری صدا از نوع CACELLA CELL 450 و مجهز به میکروفون و آنالیزور صوتی بود که در هر ایستگاه به مدت ۱۵ ثانیه و در ارتفاع گوش دانشجویان قرار می‌گرفت، عدد نمایش داده شده میزان صدا بر حسب دسی‌بل بود.

یافته‌ها: در بخش‌های پروتز، ترمیمی، اندودانتیکس، کودکان و پرپودانتیکس به ترتیب $۸۷/۵$ ، $۹۰/۳$ ، $۸۶/۲$ ، $۹۶/۶$ و ۱۰۰ ٪ ایستگاه‌های مورد بررسی در محدوده‌ی ایمن قرار داشتند. هیچ یک از ایستگاه‌های اندازه‌گیری شده در محدوده‌ی خطر نبودند، بیشترین و کمترین میزان صدای اندازه‌گیری شده مربوط به بخش پروتز بود (به ترتیب $۷۳/۷$ dB و $۵۲/۶$ dB).

نتیجه‌گیری: میزان سطح صدای اندازه‌گیری شده در تمام ایستگاه‌های اندازه‌گیری دانشکده دندانپزشکی رفسنجان در محدوده‌ی استاندارد بود (کمتر از ۸۵ دسی‌بل).

کلمات کلیدی: آلودگی صوتی، دندانپزشکی، صداسنج